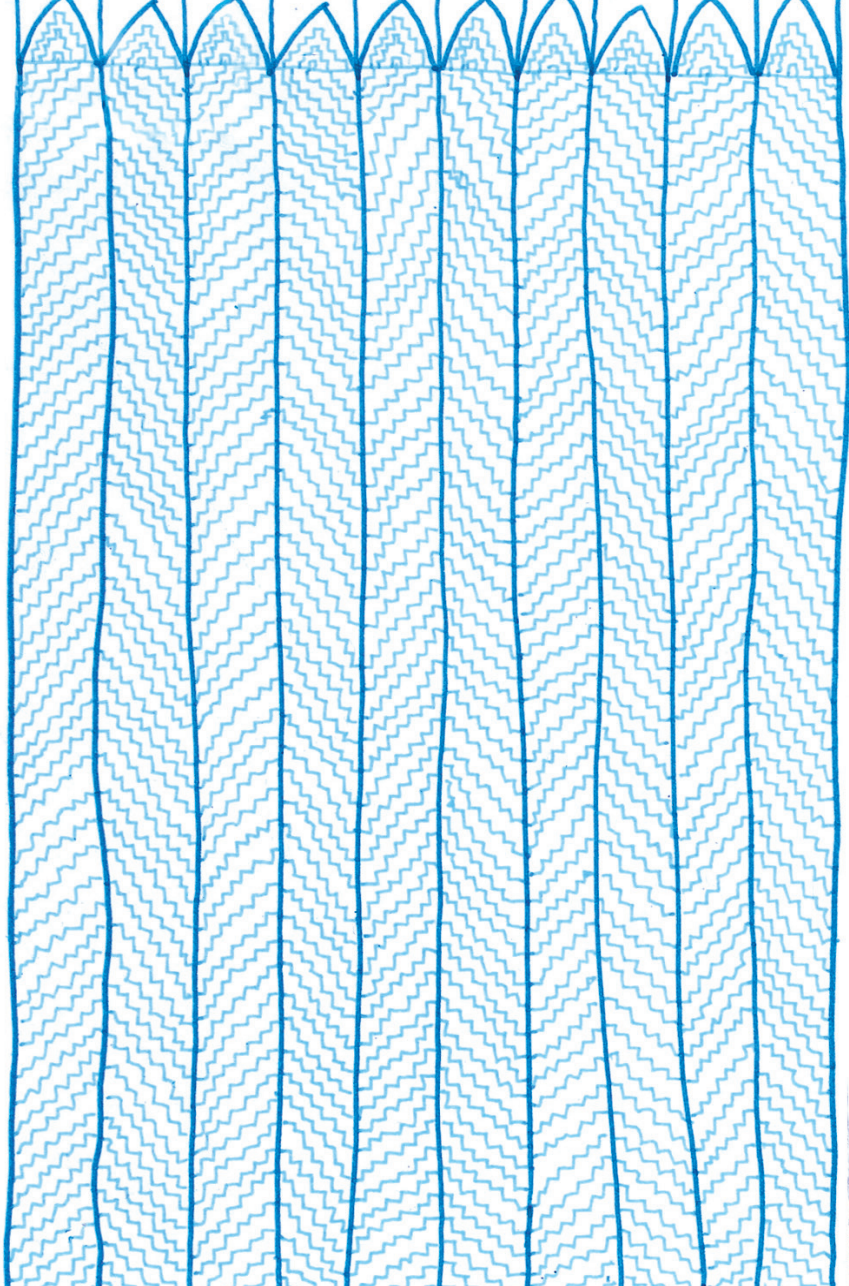

UZBECKÁ
POHÁDKA

СЕРВЕНЕ

ДАЛКО

МЛОНШОХ

Kdysi dávno žil starý muž. Neměl bohatství, ale měl tři krásné dcery. Jednoho dne se muž chystal na trh a zeptal se svých dcer: „Dcery, víte, že jdu na trh. Jaké dárky byste si přály?“

První dcera řekla: „Přines mi krásné sandály.“

Druhá dcera poprosila: „Přines mi krásné zrcadlo.“

Nejmladší dcera řekla: „Otče, přines mi červené jablko.“

Starý muž šel na trh. Když dokončil svou práci, koupil pěkné botičky pro nejstarší dceru a zrcadlo pro prostřední dceru.

A pak obešel celý trh, ale červené jablko pro nejmladší dceru nenašel. Nakonec unavený hledáním jablek se starý muž zeptal kolemjdoucího:

„Hledal jsem po celém trhu, ale nenašel jsem ani jedno jablko. Kde ho můžu najít?“

„Ach můj pane, ani nemusíš hledat, protože všechna jablka jsou v rukách draka Ilonšocha“, odpověděl muž z trhu.

Starý muž nechtěl ošidit nejmladší dceru, a tak šel do doupěte draka Ilonšocha, který žil v horách. Když přišel, zeptal se ho: „Draku, dej mi jedno červené jablko pro mojí nejmladší dceru.“

„Ano, dám ti ho,“ řekl drak Ilonšoch, „ale ty mně za to dáš svou nejmladší dceru za ženu.“

Starý muž s těmito podmínkami nesouhlasil a šel domů. Potom nejmladší dceři povídal, co se stalo. Dcera se nezlobila, že otec přijel bez dárku.

Po nějakém čase pro nejmladší dceru přišli vyslanci od draka Ilonšocha. Otec ale vyslance odmítl, protože nechtěl dceru za draka provdat. Oni ještě několikrát navštívili otcův dům, ale vždy se museli vrátit s prázdnou.

Drak Ilonšoch se rozzlobil a zastavil pramen vody, který tekł do města. Lidé se trápili žízní a odcházeli z města pryč. Velmi těžko bylo především malým dětem a starším lidem.

Na to nejmladší dcera promluvila k otci:

„Otče, když mám na čele napsáno, že se stanu dračí ženou, tak dobře, souhlasím, vezmu si ho. Odved' mě k němu,“ rozplakala se.

Starý pán odvezl dceru k drakovi Ilonšochovi a celou cestu plakal. Drak Ilonšoch je velmi laskavě přivítal a pak uspořádal krásnou svatbu. Hned po svatbě se drak Ilonšoch přeměnil v pěkného muže.

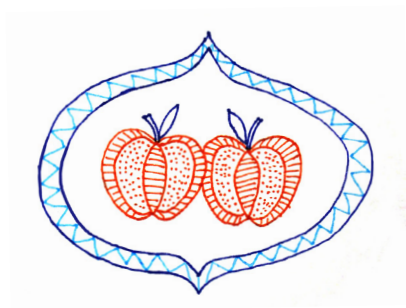
Kdysi ho čarodějnice začarovala v draka a řekla

mu, že se zase stane člověkem, když si dokáže vzít za manželku nejmladší dceru starce. Ilonšoch byl synem krále.

Starší sestry si také vzaly dobré muže a přestěhovaly se do paláce. Všichni měli dlouhý a šťastný život a dočkali se naplnění všech svých přání.

Бир бор экан, бир йўқ экан, қадим замонда бир чол бўлган экан. Чолнинг бир-биридан гўзал уч қизи бўлган экан. Чол бир куни бозорга бормоқчи бўлибди ва қизларига:

- Қизларим, мен бозорга кетяпман, сизларга нима олиб келай ? - депти.

Катта қизи:

- Менга чиройли кавуш олиб келинг, -депти.

Ўртанча қизи:

- Менга чиройли ойна олиб келинг,- депти.

Кичик қизи эса :

- Отажон, менга қип-қизил олма олиб келин, - депти.

Чол бозорга бориб, ўз ишларини битиргач, катта қизига кавуш, ўртанча қизига ойна олибди.

Кенжа қизига эса ахтариб-ахтариб сираям олма топа олмапти. Ниҳоят олма қидириб чарчаган чол бир йўловчидан:

- Биродар, бутун бозорни ахтариб олма топа оламадим, қаердан топсам бўларкин? – депти. Шунда йўловчи:

- Э отажон, ахтариб овора хам бўлманг, хамма олмалар илоншоҳнинг қўлида, -деб жавоб берибди.

Кенжа қизини ўкситишни истамаган чол тоғлар орасида яшовчи Илоншоҳнинг олдига борибди ва :

- Э Илоншоҳ менинг кенжа қизим учун биттагина қизил олма бергин,-депти.

- Майли, - депти Илоншоҳ, - мен сенга битта қизил олма бераман, сен эса эвазига кичик қизингни менга хотинлика берасан.

Чол бу шартфа кўнмабди ва уйига бориб, бўлган воқеани қизларига айтибди. Олма олиб келмагани учун кичик қизи ҳафа бўлмапти.

Орадан бир қанча вақт ўтиб чолнинг кичик қизига Илоншоҳдан совчи келибди. Лекин чол қизини илонга беришга унамай, совчиларга рад жавобини берибди. Совчилар бир неча марта келишиб, қуруқ қайтишибди.

Шунда Илоншоҳ шаҳарга келадигон сўвни тўсиб, халқни ташналиқда қолдирибди. Ёш болалар, кексалар ташналиқдан халок бўла бошлабдилар. Бу холни кўрган кенжа қиз:

- Отажон, пешонамда илонга хотин бўйиш ёзилган экан, майли, мен розиман, мени

Илоншоҳ ҳузурига олиб боринг, - депти йиғлаб.

Чол ҳам наилож йиғлай-йиғлай қизини Илоншоҳ ҳузурига олиб борибди.

Илоншоҳ уларни ҳушнуд қабул қилибди ва сув бошига қилинган тўсиқни олдириб ташлабди. Қиз билан Илоншоҳнинг тўйи жуда дабдабали ўтибди. Тўйдан кейин Илоншоҳ кўркама ва паҳлавон бир йигитга айланибди.

Уни Қоратоғда яшовчи бир жодугар қасдан сеҳрлаб илонга айлантириб қўйган, ҳамдашу чолнинг кенжа қизига уйлансангина сеҳрдан ҳалос бўлади, деб шарт қўйган экан. Йигит шоҳнинг ўғли экан.

У кенжа қизнинг опаларини ҳам ўз мулозимларидан иккита яхши йигитга узатибди ва чол билан бирга қизларни ҳам саройга олиб келибди. Хаммалари умрларининг охиригача бахтли ва фароғатли яшаб, муродмақсадларига етибдилар.

Autoři projektu:

Petra Holubářová, Lucie Machová

Převyprávění pohádky:

Mukhiba Yakubova

Grafický koncept:

Michaela Casková

Ilustrace a grafické zpracování:

Jakub Dluhosch

InBáze, z. s.

2019

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

MSMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Městská knihovna v Praze

INBÁZE

